

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Mgr. Lenky Oulíkové a soudců Mgr. Miroslava Makajeva a JUDr. Davida Krysky ve věci

žalobce: **O. H.,**
bytem X,
zastoupen advokátem Milanem Bláhou,
se sídlem Lánská 65, 198 00 Praha,

proti
žalovanému: **Krajský úřad Středočeského kraje,**
se sídlem Zborovská 11, 150 21 Praha 5,

za účasti: 1. R. Ř.,
bytem X,
2. M. Ř.,
bytem X,
3. M. Ř.,
bytem X,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 22. 11. 2019, č. j. X,

takto:

- I. Rozhodnutí žalovaného ze dne 22. 11. 2019, č. j. X, se ruší a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení částku 13 200 Kč k rukám advokáta Milana Bláhy, a to do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.
- III. Osoby zúčastněné na řízení nemají právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Vymezení věci

1. Žalobce se žalobou podle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) domáhá zrušení shora

Shodu s prvopisem potvrzuje: H. T.

označeného rozhodnutí žalovaného (dále jen „napadené rozhodnutí“). Napadeným rozhodnutím žalovaný podle § 90 odst. 4 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, zrušil rozhodnutí Městského úřadu Brandýs nad Labem – Stará Boleslav, odbor dopravy (dále jen „silniční správní úřad“) ze dne 19. 8. 2019, č. j. X (dále jen „prvoinstanční rozhodnutí“), kterým bylo podle § 29 odst. 3 zákona č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o pozemních komunikacích“), rozhodnuto, že se nenařizuje odstranění nepovolené překážky na pozemku parcelní číslo X v katastrálním území B. n. L. (všechny dále uvedené pozemky se nacházejí v katastrálním území B. n. L.), a řízení zastavil, neboť nastala skutečnost, která zastavení řízení odůvodňuje.

Obsah žaloby a dalších podání stran

2. Žalobce předně uvedl, že se v řízení před správními orgány domáhal průjezdnosti veřejné komunikace na pozemku p. č. X. Tato komunikace je dlouhodobě (od roku 2003) neprůjezdná, neboť osoby zúčastněné na řízení na ní vybudovaly nepojezdnou vodovodní šachtu, dále se na ní nacházel val zeminy a volně ležící betonový kvádr. Žalobce v minulosti podal žalobu proti rozhodnutí správního orgánu, kterým nebylo vyhověno jeho návrhu na vyvlastnění pozemku p. č. X, byl však správním soudem poučen, že se má bránit proti neprůjezdnosti komunikace dle příslušných předpisů. Silniční správní úřad jednal liknavě a žalobce se musel opakovaně obracet na žalovaného s žádostí o opatření proti nečinnosti.
3. Žalovaný dle žalobce rozhodl nesprávně, neboť se v napadeném rozhodnutí omezil pouze na to, že se na daném místě nenachází betonový kvádr, ale zcela pominul, že na pozemku p. č. X je stále umístěn val zeminy, který je dle žalobce rovněž pevnou překážkou, a nepojezdná šachta vodovodní přípojky. V napadeném rozhodnutí přitom žalovaný uvedl, že stavba vodovodní přípojky pravděpodobně není v souladu s kolaudací, neboť byla zkolaudována jako pojezdná, což potvrzuje existenci pevné překážky bránící průjezdnosti veřejné komunikace. Napadené rozhodnutí tedy bylo vydáno předčasně, neboť betonový kvádr byl jen jednou z překážek bránících průjezdnosti veřejné komunikace. Dále žalobce namítl, že veřejná účelová komunikace musí být široká alespoň tři metry, přičemž pruh vyjetých kolejí, na který žalovaný v napadeném rozhodnutí poukazuje, má méně než dva metry. Z toho žalobce dovozuje, že veřejná účelová komunikace nemůže plnit svůj účel. Dodal, že k jeho pozemku je jediný příjezd přes veřejnou komunikaci na pozemku p. č. X. Pevné překážky, jež se na ni nacházejí, znemožňují například příjezd vozidel složek integrovaného záchranného systému.
4. Žalovaný s žalobou nesouhlasil a navrhl ji zamítnout. Ve vyjádření uvedl, že prvoinstanční rozhodnutí zrušil a řízení zastavil, protože na pozemku p. č. X není umístěna žádná pevná překážka, což dokládá též přiložená fotografie. Žalobce netvrdí, že by se v místě nacházel ke dni vydání napadeného rozhodnutí betonový dílec. Vodovodní šachta je zkolaudována jako pojezdná. Že jde o pojezdnou šachtu, ověřil i Městský úřad Brandýs nad Labem – Stará Boleslav, odbor stavebního úřadu, územního plánování a památkové péče (dále jen „stavební úřad“) ve vyjádření ze dne 7. 1. 2020. Šířkové poměry veřejně přístupné komunikace jsou v místě „od nepaměti“. Šířka veřejně přístupné komunikace v rozsahu dvou metrů je zcela dostačující pro motorová vozidla. K tomu žalovaný poukázal na šíři pruhů při opravě dálnice.

5. V replice k vyjádření žalovaného žalobce uvedl, že z fotografie přiložené ve vyjádření je naopak zřejmé, že uprostřed veřejné komunikace je překážka, a totiž poklop vodovodní šachty, která, ač byla zkolaudována jako pojezdná, je ve skutečnosti nepojezdná. I z tohoto důvodu jsou před ní umístěny pevné překážky (pařezy), které přejezdu přes ni brání. Nadto byl v přípisě stavebního úřadu ze dne 6. 6. 2012 informován, že šachta nebyla řešena jako pojezdná. Vodovodní šachta brání průjezdnosti veřejné komunikace. Osoby zúčastněné na řízení po koupi pozemku znemožnily přístup umístěním betonového dílce na vodovodní šachtu. V úředním záznamu ze dne 2. 3. 2015 stavební úřad uvedl, že po kolaudaci vodovodní šachty došlo k jejímu navýšení oproti okolnímu terénu, šachta byla poté snížena, na komunikaci však byly keře, betonový díl a navrstvená zemina. Přestože se na komunikaci již betonový kvádr a keře nenachází, je podle žalobce stále neprůjezdná, neboť se na ní nachází navrstvená zemina a nepojezdná vodovodní šachta, před kterou jsou umístěny pevné překážky. Žalovaný se v napadeném rozhodnutí nevypořádal s tím, že pevnou překážkou na pozemní komunikaci je též val zeminy, přičemž z fotografií z roku 2005 je dle žalobce patrné, že se na komunikaci nenacházel vždy. Stavební úřad postupoval nesprávně, pokud uvedl, že nejde o obecně užívanou účelovou komunikaci širší veřejností, ale o cestu, kterou užívá omezený počet uživatelů. Uvedl, že pozemek p. č. X je veden jako veřejná komunikace a každému svědčí právo jízdy a chůze, což deklaroval i soud.
6. Osoby zúčastněné na řízení navrhly žalobu jako nedůvodnou zamítnout. Uvedly, že v letech 2003 a 2004 byla na základě povolení a příslušných stanovisek dotčených orgánů vybudována vodovodní přípojka pod silnicí III/10159 (pozemek p. č. X), trasa vodovodní přípojky byla stanovena na základě stanovisek Policie České republiky, Telecomu a Správy a údržby silnic Mnichovo Hradiště. Současně byla řádně povolena vodovodní šachta, kde je přípojka ukončena. Její umístění je rovněž v souladu s uvedenými stanovisky a stanoviskem vlastníka a správce vodovodního řádu a rozhodnutím Městského úřadu Brandýs nad Labem – Stará Boleslav. Na základě podnětů žalobce byly provedeny kontroly šachty. Pozemek p. č. X, zahrada, byl přečíslován na pozemek p. č. X s druhem pozemku ostatní plocha bez vědomí osob zúčastněných na řízení. Pozemek p. č. X slouží nejen potřebám osob zúčastněných na řízení, ale i dalších osob, které procházejí k řece. Jedná se o svažité terén (sjezd s prašným povrchem). Výškový rozdíl mezi pozemky p. č. X a p. č. X je i 15 cm. Na pozemku p. č. X je podél hranice s pozemkem p. č. X vzrostlý živý plot. Dodaly, že pozemek p. č. X užívá žalobce k chůzi a jízdě se svým vozidlem.

Splnění procesních podmínek

7. Soud ověřil, že žaloba byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou, po vyčerpání řádných opravných prostředků a splňuje i všechny ostatní formální náležitosti na ni kladené. Jde tedy o žalobu věcně projednatelnou. Soud vycházel při přezkumu žalobou napadeného rozhodnutí ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.), přičemž napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích uplatněných žalobních bodů, jimiž je vázán (§ 75 odst. 2 věta první s. ř. s.). Soud o žalobě rozhodl bez jednání dle § 76 odst. 1 písm. a) a c) s. ř. s.

Skutková zjištění vycházející z obsahu správního spisu

8. Usnesením ze dne 21. 6. 2011, č. j. 045842/2011, Městský úřad Brandýs nad Labem – Stará Boleslav, odbor stavebního úřadu, postoupil věc „*betonové nástavby nad stávající vodovodní šachtou na pozemku parcelní číslo Xv katastrálním území Brandýs na Labem*“ silničnímu

správnímu úřadu. Uvedl, že byl žalobcem vyzván k zajištění odstranění betonové nástavby na vodovodní šachtě, která byla součástí povolení rodinného domu a s ním zkolaudována, přičemž při kolaudaci byla šachta pojízdná. Vlastník vodovodní šachty při ústním jednání nejprve trval na tom, že vodovodní přípojka byla takto zkolaudována. Následně uvedl, že jelikož uživatelé komunikace šachtu přejížděli, tak tomu zamezil. Stavební úřad vyzval vlastníka vodovodní šachty k odstranění betonové nástavby písemnou výzvou ze dne 4. 10. 2010. Vzhledem k tomu, že jde o komunikaci, původní pojízdná vodovodní šachta byla řádně zkolaudována a nástavba není součástí přípojky, postoupil stavební úřad věc silničnímu správnímu úřadu. Podání žalobce adresované stavebnímu úřadu není součástí správního spisu. Z podání žalobce ze dne 11. 5. 2011 označeného jako žádost o uplatnění opatření proti nečinnosti vyplývá, že žalobce podal dne 26. 7. 2010 žádost o provedení kontrolní prohlídky vodovodní šachty na pozemku p. č. X a nařízení nezbytných úprav, neboť znemožňuje průjezd k jeho pozemku.

9. Stavební úřad ve vyjádření ze dne 18. 7. 2011, č. j. X, k výzvě žalovaného uvedl, že povolil umístění šachty vodovodní přípojky na pozemku p. č. X, která byla zkolaudována v říjnu 2006 a byla v té době pojízdná. Poté osoby zúčastněné na řízení umístily na vodovodní šachtu betonový nástavec, který bránil vjezd po části pozemku. Dále stavební úřad popsal, že pozemek p. č. X, jehož součástí byl i nynější pozemek p. č. X, sloužil jako nezpevněná komunikace vlastníků přilehlých pozemků a zároveň tvořil přístup pro pěší k řece. Vzhledem k tomu, že vjezd na sousední pozemky byl v dolní polovině původního pozemku, vlastníci přilehlých pozemků vjížděli na pozemek v té jeho části, která přiléhá k pozemkům p. č. X a X (tj. na současném pozemku parcelní číslo X). O zbývající část původního pozemku se starali společně vlastníci sousedních pozemků. Poté, kdy osoby zúčastněné na řízení koupily pozemek p. č. X, při stavbě vodovodní přípojky znemožnily dosavadní příjezd tím, že navýšily hranu svého vjezdu o přibližně 30 centimetrů v celé jeho délce. Zůstal vjezd po městském pozemku s tím, že při sjezdu z ulice Martinovská bylo třeba použít pozemek osob zúčastněných na řízení v šířce přibližně 1,2 metru a délce přibližně 13 metrů. Umístěním vodovodní šachty byl vjezd znemožněn a zbyl pouze pěší přístup. Po kontrolní prohlídce vyzval stavební úřad k zjednání nápravy a poté postoupil věc odboru dopravy.
10. Silniční správní úřad dne 20. 7. 2011 pod sp. zn. X vydal písemný příkaz osoby pověřené výkonem státního dozoru, kterým přikázal druhé a třetí osobě zúčastněné na řízení, aby ve lhůtě tří dnů od jeho doručení odstranily nepovolenou překážku z pozemku p. č. X tvořenou jedním kusem betonové nástavby vysoké přibližně 20 cm umístěnou na vodovodní šachtě a obnovily obecné užívání účelové komunikace na tomto pozemku.
11. Podáním ze dne 19. 9. 2011 označeným jako žádost o sdělení informace a přizvání jako účastníka řízení se žalobce domáhal zpřístupnění průjezdu k pozemku p. č. X. Uvedl, že příjezd na jeho pozemek je možný pouze přes pozemek p. č. X ve vlastnictví Města Brandýs nad Labem-Stará Boleslav a část pozemku p. č. X ve vlastnictví osob zúčastněných na řízení 2 a 3. Příjezd na pozemek města je možný jen přes pozemek p. č. X. Příjezd k pozemku žalobce a dalších vlastníků znemožňuje vodovodní šachta, navršený stavební odpad za šachtou a navršená zemina po výkopu vodovodu na pozemku p. č. X. Žádal o informaci, jak bude správní orgán postupovat, a aby s ním bylo jednáno jako s účastníkem řízení.
12. V podání ze dne 20. 9. 2011 adresovaném žalovanému žalobce uvedl, že šachta na pozemku p. č. X původním zkolaudovaným provedením umožňovala přejezd vozidel. Stavebník

však zanechal na pozemku navršenou zeminu z výkopu znemožňující příjezd k pozemku žalobce. Šachta byla poté provedena nově a toto provedení vyčnívající nad terén brání příjezdu na pozemek žalobce. Dle žalobce nebyl na šachtu umístěn volně položený nástavec, ale šlo o nedílnou součást vodovodní šachty, nápravu a zpřístupnění komunikace by dle názoru žalobce měl zajistit odbor stavebního úřadu. Dále uvedl, že za šachtou je skládka stavebního materiálu vzniklého při bourání zkolaudované šachty.

13. V podání označeném jako žádost podle § 45 správního řádu ze dne 21. 5. 2012 adresovaném silničnímu správnímu úřadu žalobce uvedl, že v polovině května 2012 osoby zúčastněné na řízení odstranily betonový kvádr tvořící vrchní část vodovodní šachty. Průjezdnost komunikace se ovšem nezměnila, neboť je na ní stále otvor, který odstraněním betonové desky vznikl, jenž je překryt pouze kovovým poklopem neumožňujícím přejezd motorovým vozidlem. Uprostřed komunikace nadále leží volně položený betonový kvádr a skládka stavebního odpadu. Žádal o posouzení průjezdnosti komunikace a nařízení odstranění případně zjištěných překážek dle § 29 odst. 3 zákona o pozemních komunikacích.
14. Silniční správní úřad ve vyjádření k žádosti ze dne 6. 6. 2012, sp. zn. X, žalobci sdělil, že na místním šetření dne 5. 6. 2012 ověřil, že betonová překážka byla odstraněna. Problém bude předán správci komunikace, který nechá geodeticky zaměřit parcely.
15. V podání ze dne 11. 7. 2012 žalobce uvedl, že betonový kvádr byl sice odstraněn z vodovodní šachty, nebyl však z pozemní komunikace odstraněn zcela, ale byl zanechán za vodovodní šachtou na pozemku p. č. X, čímž dále blokuje průjezdnost komunikace. Otvor, který vznikl odstraněním vrchního dílu vodoměrné šachty, byl zakryt tenkým plechem neumožňujícím přejezd vozidel. Dle žalobce jsou hranice jasně vyměřeny. Uvedl, že žádost nepovažuje za vyřízenou.
16. Dne 30. 7. 2012 sdělil silniční správní úřad žalobci, že kryt šachty nenáleží do jeho kompetence, tento problém bude řešit stavební úřad. Uvedl, že osobní vozidlo vedle vodovodní šachty projede.
17. Na ústním jednání dne 12. 9. 2012 město Brandýs nad Labem – Stará Boleslav navrhlo přesun vodovodní šachty z pozemku p. č. X na pozemek města p. č. X, s čímž žalobce souhlasil. Na ústním jednání dne 3. 10. 2012 druhá osoba zúčastněná na řízení navrhla, aby město pozemek p. č. X odkoupilo. Souhlasila též s tím, aby šachta byla upravena na pojízdnou na náklady města, o čemž silniční správní úřad žalobce informoval přípisem ze dne 10. 10. 2012, sp. zn. X. K dotazu žalobce, z jakého důvodu nedošlo k dohodnuté úpravě komunikace, Městský úřad Brandýs nad Labem – Stará Boleslav, odbor územního rozvoje a památkové péče, dne 7. 10. 2013 uvedl, že tento způsob řešení nebyl shledán účelným a nebude uskutečněn. Město jednalo s vlastníkem pozemku p. č. X, jenž měl být ochoten směnít s městem část pozemku, aby podél pozemku p. č. X vznikla komunikace o šířce přibližně 5 metrů, a zajistil se tak průjezd k dalším sousedním pozemkům. Situace měla být vyřešena do konce června 2014. Z interního sdělení ze dne 10. 12. 2014 vyplývá, že ke směně nedošlo.
18. V podání ze dne 11. 11. 2013 adresovaném stavebnímu úřadu žalobce opět žádal o zajištění průjezdnosti veřejné komunikace. Žalovaný opatřením proti nečinnosti ze dne 25. 2. 2015 přikázal stavebnímu úřadu ve lhůtě 15 dnů ode dne doručení zahájit řízení ve věci žádosti žalobce ze dne 11. 11. 2013 o průjezdnosti komunikace.

19. Na místním šetření dne 2. 3. 2015 bylo stavebním úřadem zjištěno, že na pozemku p. č. X, kde je vodovodní šachta, se nacházejí též vzrostlé keře a stromy, odložený betonový kvádr a na hranici s pozemkem parcelní číslo X je navrstvena zemina, která je již v travnatém stavu. K vodovodní šachtě stavební úřad v úředním záznamu popsal, že dne 28. 12. 2011 nařídil vlastníku přípojky, aby ji upravil do původního stavu. Při místním šetření dne 5. 6. 2012 bylo zjištěno, že šachta byla upravena a snížena, přičemž vlastník stavby je povinen ji udržovat tak, aby svým stavem neohrožovala účel pozemku – účelové komunikace. Ke vzrostlým keřům, betonovému kvádru a navrstvené zemině konstatoval, že jde o překážky na veřejné účelové komunikaci, a proto je k jejich případnému odstranění příslušný silniční správní úřad (viz úřední záznam stavebního úřadu ze dne 2. 3. 2015, č. j. 013079/2015, s připojenou fotodokumentací).
20. Stavební úřad usnesením ze dne 5. 3. 2015, č. j. X, postoupil podání žalobce ze dne 11. 11. 2013 silničnímu správnímu úřadu s tím, že jde o zajištění průjezdnosti veřejné komunikace.
21. V přípisu ze dne 20. 3. 2015, sp. zn. X, silniční správní úřad uvedl, že považuje situaci za vyřešenou, neboť dne 3. 10. 2012 bylo odsouhlaseno, že vodovodní šachta bude upravena na pojízdnou. V zájmu konečného vyřešení situace žalobci doporučil, aby se obrátil na obecný soud s žalobou o zřízení služebnosti jízdy a chůze, neboť se v tomto případě nejedná o obecné užívání účelové komunikace širokou veřejností, ale omezeným počtem uživatelů.
22. Dne 29. 4. 2015 silniční správní úřad vydal písemný příkaz osoby pověřené výkonem státního dozoru sp. zn. X, jímž uložil osobám zúčastněným na řízení 2 a 3 ve lhůtě 60 dnů ode dne jeho doručení odstranit z pozemku p. č. X pevné překážky, a to betonovou desku za vodovodní šachtou, terénní val zeminy z budování vodovodní šachty a vysazené stromky na hranici s pozemkem p. č. X, a obnovit obecné užívání účelové komunikace. Uvedl, že nebude-li písemný příkaz splněn, bude zahájeno řízení o odstranění nepovolené překážky dle § 29 odst. 3 zákona o pozemních komunikacích.
23. K příkazu se vyjádřily osoby zúčastněné na řízení dne 14. 5. 2015. Uvedly, že pozemek p. č. X byl vždy zahradou a jako oddělenou část zahrady jej užívaly. Z dobré vůle umožnily pozemek užívat sousedům, ale protože ti nebyli ochotni se podílet na nákladech na údržbu, další užívání jim zakázaly. Podle osob zúčastněných na řízení patrně žalobce inicioval bez jejich vědomí změnu druhu pozemku v katastru nemovitostí na ostatní komunikaci. Žádaly, aby bylo řízení přerušeno do skončení soudního řízení, které zahájí po písemném odůvodnění postupu katastrálního úřadu.
24. Výzvou ze dne 16. 6. 2015, sp. zn. X, vyzval silniční správní úřad osoby zúčastněné na řízení, aby podaly žádost o osvětlení změny druhu pozemku p. č. X a případnou žalobu. Usnesením z téhož dne za tímto účelem přerušil řízení o odstranění nepovolené pevné překážky č. j. X. Katastrální úřad pro Středočeský kraj dopisem ze dne 23. 11. 2015 sdělil zástupci žalobce, že stížnost osob zúčastněných na řízení nebyla shledána důvodnou. K datu převodu vlastnického práva k pozemku PK X byla parcela sloučena do parcely KN X evidované s druhem pozemku ostatní plocha a způsobem využití ostatní komunikace. Doplnění bylo provedeno v roce 2007 v rámci obnovy katastrálního operátu.
25. Dne 10. 7. 2015 žalobce doložil listiny, jimiž rozporoval tvrzení osob zúčastněných na řízení; mj. doložil kopii katastrální mapy ze dne 5. 3. 2007, podle níž byl současný pozemek p. č. X součástí pozemku p. č. X.

26. Silniční správní úřad dne 4. 11. 2015 přerušil řízení ve věci odstranění pevné překážky na pozemku p. č. X vedené pod č. j. X do skončení řízení o předběžné otázce vedeného pod č. j. X. Konstatoval, že dne 29. 4. 2015 bylo zahájeno řízení o odstranění nepovolené pevné překážky. Vzhledem k tomu, že osoby zúčastněné na řízení nabídly městu odkup určité přesně vymezené části potřebné k užívání a napojení na p. č. X, je třeba vyřešit tuto předběžnou otázku.
27. V podání ze dne 8. 1. 2016 adresovaném silničnímu správnímu úřadu žalobce namítl, že není rozhodující, kdo je vlastníkem pozemku p. č. X, neboť jde o veřejnou komunikaci a je v kompetenci silničního správního úřadu zajistit odstranění překážek. Opětovně žádal o odstranění překážek bránících jejímu řádnému užívání.
28. Žalovaný v opatření proti nečinnosti ze dne 1. 2. 2016 přikázal silničnímu stavebnímu úřadu neprodleně, nejpozději ve lhůtě 60 dnů vyřídit žádost o odstranění pevné překážky dle § 29 odst. 3 zákona o pozemních komunikacích. Na základě žádosti žalobce žalovaný dne 6. 5. 2016 přijal další opatření proti nečinnosti a přikázal silničnímu správnímu úřadu neprodleně, nejpozději do 30 dnů od obdržení příkazu vyřídit žádost o odstranění pevné překážky na pozemní komunikaci na pozemku p. č. X.
29. Žalobce v podání ze dne 16. 4. 2018 adresovaném silničnímu správnímu úřadu uvedl, že přes opatření proti nečinnosti ze dne 6. 5. 2016 nebyla průjezdnost komunikace zajištěna.
30. Silniční správní úřad dne 14. 5. 2018, pod č. j. X, uvedl, že město dne 31. 10. 2016 uzavřelo s vlastníky smlouvu o smlouvě budoucí kupní týkající se pozemku p. č. X a nechalo zpracovat projekt na úpravu vodoměrných šachet a vybudování nového povrchu komunikace.
31. Žalovaný opatřením proti nečinnosti ze dne 19. 9. 2018 opět přikázal silničnímu správnímu úřadu, aby neprodleně, nejpozději do 30 dnů od obdržení příkazu vyřídil žádost o odstranění pevné překážky na pozemní komunikaci p. č. X.
32. Dne 17. 10. 2018 vydal silniční správní úřad rozhodnutí č. j. X, jímž žádost žalobce o odstranění pevné překážky na pozemku p. č. X zamítl s tím, že nepovolená překážka, o níž se vede řízení, neexistuje. V odůvodnění uvedl, že cesta na pozemku p. č. X je sjezdem dle § 10 odst. 1 zákona o pozemních komunikacích a slouží k připojení sousední nemovitosti č. p. X k silnici III/10159 v ulici M. (p. č. X). Byť je sjezd dlouhý 55 metrů, vyhovuje výkladu § 10 odst. 1 zákona o pozemních komunikacích, neboť slouží pouze k připojení nemovitostí osob zúčastněných na řízení k silnici a podle poslední věty tohoto ustanovení nemůže být účelovou komunikací. Na pozemku p. č. X se nachází veřejně přístupná účelová komunikace, která je vhodná pouze pro pěší a provoz motorových vozidel bez větších stavebních zásahů neumožňuje. Podle silničního správního úřadu byla tato cesta historicky využívána motorovými vozidly zcela výjimečně. Na pozemku p. č. X se nachází vodoměrná šachta umístěná v přilehlé zeleni, která nebrání užívání sjezdu na pozemku p. č. X ani užívání veřejné účelové komunikace pro pěší na pozemku p. č. X. Podle silničního správního úřadu se tedy na místě nenachází žádná pevná překážka bránící užívání sjezdu na pozemku p. č. X nebo účelové komunikace na pozemku p. č. X.
33. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce odvolání. Namítl, že pozemek p. č. X je v katastru nemovitostí označen jako komunikace a není sjezdem dle § 10 odst. 1 zákona o pozemních komunikacích. Poukázal na to, že označení pozemku za sjezd je v rozporu s dosavadním postojem správních orgánů. Dále poukázal na to, že Městský soud v Praze v rozsudku ze

dne 3. 3. 2015, sp. zn. 8 A 10/2011, uvedl, že na pozemku nelze zřídit právo věcného břemene, neboť je veřejnou komunikací. Pokud silniční správní úřad uvedl, že je komunikace užívána zejména pěšími, jde o stav od roku 2003, tj. od doby, kdy se žalobce začal domáhat zprůjezdnění. Do té doby byla využívána motorovými vozidly, k čemuž poukázal mj. na přípis stavebního úřadu ze dne 18. 7. 2011. Namítl, že silniční správní úřad svá skutková zjištění nepodložil žádnými důkazy.

34. K odvolání žalobce se dne 21. 11. 2018 vyjádřily osoby zúčastněné na řízení 2 a 3. Uvedly, že v letech 2003 až 2004 byla na základě řádného povolení vybudována vodovodní přípojka, která je vedena pod silnicí III/10159. Současně byla povolena vodovodní šachta, kde je přípojka ukončena. Jízdou přes šachtu mohlo dojít k jejímu poškození (prolomení poklopu) a poškození vozidel. Z tohoto důvodu nesouhlasily, aby byla cesta využívána jinými vozidly či k parkování. Uvedly, že stavební úřad provádí kontrolu této šachty. V roce 2015 došlo k přečíslování pozemků, pozemek p. č. X, zahrada, byl přečíslován bez jejich vědomí na p. č. X, u něhož byla jako druh pozemku uvedena ostatní plocha, způsob využití ostatní komunikace. Pozemek slouží jen vlastníkům rodinného domu č. p. X a č. p. X jako sjezd ze silnice s prašným povrchem (nezpevněná cesta). Výškový rozdíl mezi hranicí tohoto pozemku a pozemku p. č. X je 15 centimetrů. Na pozemku p. č. X na hranici s pozemkem p. č. X je vzrostlý živý plot. Provoz vozidel po pozemku p. č. X by obnášel značné finanční prostředky, mj. na přeložení vodovodního řádu a vodoměrné šachty. K odvolání přiložily rozhodnutí o umístění stavby a stavební povolení ze dne 14. 7. 2004, rozhodnutí o dodatečném povolení stavby a souhlasu s užíváním stavby rodinného domu na pozemku p. č. st. X včetně plynové instalace a vodovodní přípojky na pozemku p. č. X, X a X ze dne 26. 10. 2006, a protokol o kontrolní prohlídce dne 5. 6. 2012.
35. Rozhodnutím ze dne 5. 3. 2019, č. j. X, žalovaný rozhodnutí silničního správního úřadu ze dne 17. 10. 2018 zrušil a věc mu vrátil k novému projednání. V odůvodnění uvedl, že silniční správní úřad postupoval zmatečně a v rozporu se základními zásadami vedení správního řízení. Ze spisu silničního správního úřadu nelze seznat, jak bylo řízení zahájeno. Úkony v letech 2011 až 2016 byly činy bez účasti žalobce, avšak výrokem došlo k zamítnutí žádosti. Řízení bylo přerušeno a účastníci nebyli vyrozuměni o odpadnutí překážky. Porušen byl též § 36 odst. 3 správního řádu. Uvedl, že silniční správní úřad se musí před vydáním rozhodnutí zabývat naplněním znaků pozemní účelové komunikace plynoucími ze zákona o pozemních komunikacích a judikatury. Pokud dojde k závěru, že nejde o komunikaci dle zákona o pozemních komunikacích nebo že nejde o překážku, rozhodne v případě řízení nařízeného z moci úřední tak, že se odstranění nenařizuje, v případě řízení o žádosti žádost zamítne. Pokud dojde k závěru, že jde o pevnou překážku na pozemní komunikaci, nařídí její odstranění. Dále uvedl, že závěry jsou nedostatečné a nepřezkoumatelné, neboť nemají podklad ve spisové dokumentaci. Poukázal na to, že pozemek p. č. X je ode dne 8. 12. 2005 zatížen věcným břemenem chůze a jízdy, což vzbuzuje pochybnosti o tom, zda je užíván širokou veřejností, nebo zda vlastník umožnil užívání pouze uzavřenému okruhu uživatelů. Silničnímu správnímu úřadu uložil oznámit účastníkům řízení nové projednání, umožnit jim uplatnit práva ve správním řízení, shromáždit důkazy k prokázání, zda se na pozemcích p. č. X a X nachází veřejně přístupná účelová komunikace, umožnit účastníkům seznámit se s podklady, uvést v rozhodnutí ustanovení, podle něhož rozhodoval, identifikovat účastníky a uvést, z čeho při rozhodování vycházel a rozhodnutí důkladně odůvodnit.

36. Přípisem ze dne 22. 5. 2019, č. j. X, silniční správní úřad oznámil zahájení nového projednání žádosti podle § 29 odst. 3 zákona o pozemních komunikacích o odstranění nepovolené pevné překážky na pozemku p. č. X. Žalobce předložil listinné důkazy (přípis stavebního úřadu ze dne 18. 7. 2011, sdělení žalovaného ze dne 29. 7. 2011, zápis z jednání ze dne 12. 9. 2012, přípis silničního stavebního úřadu ze dne 10. 10. 2012, úřední záznam stavebního úřadu ze dne 2. 3. 2015, vyjádření silničního stavebního úřadu ze dne 20. 3. 2015, rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 3. 3. 2015, sp. zn. X, a odpověď Katastrálního úřadu pro Středočeský kraj ze dne 21. 11. 2015). Silniční správní úřad vydal oznámení o možnosti vyjádřit se k podkladům rozhodnutí.
37. Dne 19. 8. 2019 vydal silniční správní úřad prvoinstanční rozhodnutí, kterým rozhodl, že odstranění nepovolené pevné překážky na pozemku p. č. X se nenařizuje. V odůvodnění zopakoval, že se na pozemku p. č. X nachází sjezd dle § 10 odst. 1 zákona o pozemních komunikacích, který slouží pouze osobám zúčastněným na řízení, není tedy veřejně přístupnou účelovou komunikací. Na pozemku p. č. X se nachází veřejně přístupná účelová komunikace ve vlastnictví města. Na pozemku p. č. X je vodovodní šachta, která je umístěna v přilehlé zeleni a nebrání užívání sjezdu ani účelové komunikace na pozemku p. č. X. Podle silničního správního úřadu nejsou dány důvody pro odstranění pevné překážky, neboť umístění vodovodní šachty a vzájemné umístění pozemků p. č. X a X umožňuje i jiné alternativní napojení těchto pozemků a jiný přístup k pozemku žalobce. Vodoměrná šachta nebrání přístupu motorových vozidel na pozemek p. č. X ani p. č. X. Vodoměrná šachta se nenachází na vozovce, dopravním ostrůvku, krajnici ani místní komunikaci, a není tedy pevnou překážkou. Na pozemku p. č. X se nenachází ani jiná pevná překážka bránící užívání sjezdu na pozemku p. č. X nebo užívání účelové komunikace na pozemku p. č. X.
38. V odvolání žalobce poukázal na skutečnost, že pozemek p. č. X je v katastru nemovitostí veden se způsobem využití jako komunikace. Nesouhlasil se závěrem, že jde o sjezd dle § 10 odst. 1 zákona o pozemních komunikacích. Dle žalobce se veřejná účelová komunikace nenachází pouze na pozemku p. č. X, ale i na pozemku p. č. X, z čehož správní orgány řadu let vycházely. K tomu poukázal mj. na přípis ze dne 18. 7. 2011. Dále poukázal na rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 3. 3. 2015, č. j. X, v němž soud konstatoval, že k pozemku p. č. X nelze zřídit právo věcného břemene, neboť je veřejnou komunikací a každému svědčí právo jízdy. Vodovodní šachta brání užívání účelové komunikace, neboť není pojízdná, což žalobce v řízení prokázal. K tomu odkázal na přípis ze dne 10. 10. 2012. Uvedl, že jiný přístup ke svému pozemku nemá, přičemž na jeho pozemek je znemožněn například příjezd sanitky, hasičů či dalších vozidel integrovaného záchranného systému. Vytkl silničnímu správnímu úřadu, že zcela pominul jím předložené listiny.
39. K odvolání žalobce se vyjádřily osoby zúčastněné na řízení obdobně jako v předchozím řízení. Ve správním spise žalovaného je obsažena fotodokumentace datovaná dnem 20. 11. 2019, na které je viditelný poklop vodovodní šachty, před nímž jsou umístěny pařezy, a travnatý svah mezi pozemky p. č. X a X.
40. Dne 22. 11. 2019 vydal žalovaný napadené rozhodnutí. V odůvodnění uvedl, že náhledem do panoramatických snímků dostupných na webové stránce mapy.cz zjistil, že betonový kvádr, který byl překážkou zabraňující průjezdu po pozemku p. č. X, se na fotografiích z dubna 2019 nenachází. To žalovaný ověřil při ohledání pozemků p. č. X a X dne 20. 11. 2019. Na místě zjistil, že se v místě nenachází betonový dílec ani jiná pevná překážka, která

by bránila průjezdu po pozemku p. č. X, o čemž svědčí mj. vyjeté koleje v místě, kde se dříve překážka nacházela, jež vedou k pozemku žalobce. Žalovaný uzavřel, že odpadl důvod, pro který se vedlo správní řízení, a proto prvoinstanční rozhodnutí zrušil a řízení zastavil.

41. Stavební úřad přípisem ze dne 7. 1. 2020, č. j. X, ve věci podnětu k provedení kontrolní prohlídky vodovodní šachty konstatoval, že její stav odpovídá stavu ke dni kontrolní prohlídky dne 5. 6. 2012, kdy byla opravena a betonový poklop a deska byly nahrazeny kovovými, které jsou pojezdny. Úpravu odsouhlasil správce vodovodu. Vlastník při kontrolní prohlídce 7. 1. 2020 potvrdil, že vodovodní šachta je pojezdná. Pařezy byly položeny před šachtou.

Posouzení věci soudem

42. Podle § 29 odst. 1 zákona o pozemních komunikacích na vozovkách, dopravních ostrůvcích a krajnicích dálnice, silnice a místní komunikace mohou být umístěny pouze dopravní značky a zařízení kromě zábradlí, zrcadel a hlásek; ostatní předměty tvoří pevnou překážku.
43. Podle § 29 odst. 2 zákona o pozemních komunikacích lze pevnou překážku umístit na pozemní komunikaci pouze na základě povolení silničního správního úřadu vydaného po projednání s vlastníkem dotčené pozemní komunikace a se souhlasem Ministerstva vnitra, jde-li o dálnici, v ostatních případech se souhlasem Policie České republiky. Povolení lze vydat pouze za předpokladu, že nebude ohrožena bezpečnost a plynulost silničního provozu a že žadatel o vydání povolení zajistí na svůj náklad všechna potřebná opatření.
44. Podle § 29 odst. 3 zákona o pozemních komunikacích pevné překážky, na jejichž umístění nebylo vydáno povolení, jsou jejich vlastníci povinni odstranit na svůj náklad ve lhůtě stanovené silničním správním úřadem. Po marném uplynutí stanovené lhůty je vlastník, popřípadě správce dálnice, silnice nebo místní komunikace oprávněn odstranit pevnou překážku na náklady jejího vlastníka.
45. Ustanovení § 29 odst. 3 zákona o pozemních komunikacích se vztahuje i na veřejně přístupné účelové komunikace (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 11. 2007, č. j. 6 Ans 2/2007-128).
46. Má-li být rozhodnutí věcně přezkoumatelné, musí z něj být zřejmé, jaký skutkový stav vzal posuzující orgán za rozhodný, jakými úvahami byl veden při hodnocení podkladů pro vydání rozhodnutí a při výkladu právních předpisů a jak se vypořádal s návrhy a námitkami účastníků [§ 68 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“)]. To platí též pro rozhodnutí v odvolacím řízení (§ 93 odst. 1 správního řádu). Z ustálené judikatury Nejvyššího správního soudu plyne, že „[f]unkcí odůvodnění správního rozhodnutí je zejména doložit správnost a nepochybně i zákonnost postupu správního orgánu, jakož i vydaného rozhodnutí, jehož jedna z nejdůležitějších vlastností je přesvědčivost. Je proto nutné, aby se správní orgán v souladu s § 68 odst. 3 správního řádu vypořádal s námitkami účastníků řízení, přičemž z odůvodnění jeho rozhodnutí musí být seznatelné, z jakého důvodu považuje námitky účastníka řízení za liché, mylné anebo vyvrácené.“ (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 7. 2009, č. j. 9 As 71/2008-109). V rozsudku ze dne 23. 7. 2008, č. j. 3 As 51/2007-84, Nejvyšší správní soud konstatoval, že „[n]evypořádá-li se správní orgán v rozhodnutí o opravném prostředku se

všemi námitkami, které v něm byly uplatněny, způsobuje to nepřezkoumatelnost rozhodnutí zpravidla spočívající v nedostatku jeho důvodů [§ 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s.].“ Rovněž Ústavní soud ve své judikatuře zdůrazňuje, že požadavek řádného a vyčerpávajícího zdůvodnění rozhodnutí orgánů veřejné moci je jednou ze základních podmínek ústavně souladného rozhodnutí (nálezy Ústavního soudu ze dne 3. 2. 2000, sp. zn. III. ÚS 103/99, či ze dne 28. 8. 2001, sp. zn. I. ÚS 60/01). Současně platí, že nepřezkoumatelnost rozhodnutí pro nedostatek důvodů musí být vykládána ve svém skutečném smyslu, tj. jako nemožnost přezkoumat určité rozhodnutí pro nemožnost zjistit v něm jeho obsah nebo důvody, pro které bylo vydáno. Institut nepřezkoumatelnosti nelze vztáhnout na případy, kdy se správní orgán podstatou námitky účastníka řízení řádně zabývá a vysvětlí, proč nepovažuje argumentaci za správnou, byť výslovně v odůvodnění rozhodnutí nereaguje na všechny myslitelné aspekty vznesené námitky a dopustí se (toliko) dílčího nedostatku odůvodnění. Na určitou námitku může správní orgán reagovat i tak, že v odůvodnění prezentuje odlišný názor, který přesvědčivě zdůvodní, čímž se s námitkami účastníka řízení minimálně implicitně vypořádá. Podstatné je, aby se správní orgán vypořádal se všemi základními námitkami účastníka řízení. Zrušení rozhodnutí pro nepřezkoumatelnost je vyhrazeno nejzávažnějším vadám rozhodnutí, kdy pro absenci důvodů či pro nesrozumitelnost nelze rozhodnutí meritorně přezkoumat. Nepřezkoumatelnost rozhodnutí pro nedostatek důvodů má místo zejména tehdy, opomene-li správní orgán či soud na námitku účastníka zcela (tedy i implicitně) reagovat (srov. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 1. 2013, č. j. 1 Afs 92/2012-45, ze dne 27. 5. 2015, č. j. 6 As 152/2014-78, ze dne 29. 6. 2017, č. j. 2 As 337/2016-64, ze dne 27. 2. 2019, č. j. 8 Afs 267/2017-38, či ze dne 7. 5. 2019, č. j. 7 As 362/2018-23). Nepřezkoumatelnost rozhodnutí zakládají též tzv. opomenuté důkazy, jimiž se správní orgán přes návrh účastníka vůbec nezabýval (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 5. 2008, č. j. 4 As 21/2007-80). Nepřezkoumatelnost rozhodnutí pro nedostatek důvodů představuje vadu, ke které soud v mezích žalobních bodů přihlíží i bez námitky (viz např. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 1. 2008, č. j. 2 As 34/2006-73, č. 1546/2008 Sb. NSS, a rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 8. 3. 2011, č. j. 7 Azs 79/2009-84). Soud připomíná, že při přezkumu napadeného rozhodnutí může soud vycházet výlučně z odůvodnění rozhodnutí, které přezkoumává. Nedostatky odůvodnění způsobující nepřezkoumatelnost nelze dodatečně zhojit ve vyjádření k žalobě (viz např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 10. 2004, č. j. 3 As 51/2003-58, či ze dne 19. 12. 2008, č. j. 8 Afs 66/2008-71). Soud nemůže chybějící úvahy za správní orgán dovozovat ani z obsahu správního spisu (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 2. 2010, č. j. 7 Afs 1/2010-53).

47. Žalobce v žalobě namítl, že se dlouhodobě domáhal průjezdnosti veřejné komunikace na pozemku p. č. X, přičemž důvodem neprůjezdnosti dle žalobce nebyl pouze betonový kvádr, ale též nepojezdná vodovodní šachta a val zeminy. Vytkl žalovanému, že v napadeném rozhodnutí zcela pominul val zeminy a šachtu vodovodní přípojky na pozemku p. č. X. Současně namítl, že pruh vyjetých kolejí, na který žalovaný v odůvodnění napadeného rozhodnutí poukázal, nemá dostatečnou šíři a pevné překážky znemožňují například příjezd vozidel složek integrovaného záchranného systému.
48. Soud souhlasí s žalobcem, že žalovaný se v napadeném rozhodnutí přezkoumatelným způsobem nezabýval všemi žalobcem v řízení namítanými překážkami. Z podání žalobce ze dne 11. 5. 2011 vyplývá, že se domáhal zprůjezdnění komunikace s tím, že v průjezdu brání vodovodní šachta, přičemž usnesením stavebního úřadu byla věc „*betonové nástavby*“

nad vodovodní šachtou postoupena silničnímu stavebnímu úřadu. V podání ze dne 19. 9. 2011 žalobce doplnil, že průjezd znemožňují kromě vodovodní šachty také navršený stavební odpad a navršená zemina po výkopu vodovodu na pozemku p. č. X. V žádosti ze dne 21. 5. 2012 uvedl, že betonový kvádr byl sice z vodovodní šachty odstraněn, nadále však brání průjezdnosti otvor vodovodní šachty vzniklý jeho odstraněním, jenž byl překryt pouze kovovým poklopem neumožňujícím přejezd motorových vozidel, betonový kvádr ležící na komunikaci a skládka stavební sutě. Z těchto podání, která žalobce adresoval správním orgánům, a jež jsou založena ve správním spise, lze dovodit, že se žalobce domáhal odstranění nejen betonového kvádru (původně jako součásti vodovodní šachty, následně položeného za ní), ale též otvoru vodovodní šachty zakryté dle žalobce neprojezdným poklopem a valy zeminy, resp. stavebního odpadu. Nelze přitom přehlédnout, že silniční správní úřad v písemném příkazu ze dne 29. 4. 2015 za pevnou překážku na pozemku p. č. X označil mimo jiné terénní val zeminy z budování vodovodní šachty. Žalovaný se však valem zeminy, který žalobce (a dříve i silniční správní úřad) považoval za jednu z překážek bránících průjezdnosti komunikace, v odůvodnění napadeného rozhodnutí vůbec nezabýval. Rovněž se přezkoumatelným způsobem nevypořádal s namítanou neprojezdnou vodoměrnou šachtou, kterou se zabývalo prvoinstanční rozhodnutí, přičemž žalobce v návaznosti na ně v odvolání argumentoval, že pozemek p. č. X je účelovou komunikací a neprojezdná vodovodní šachta brání jejímu užívání a průjezdu, a polemizoval se závěrem silničního správního úřadu, že umístění vodovodní šachty a vzájemné umístění pozemků p. č. X a X umožňuje i jiný přístup k jeho pozemku, kdy zejména poukázal na nemožnost příjezdu vozidel integrovaného záchranného systému. Žalovaný však argumentaci žalobce zcela pominul. Žalovaný se omezil na konstatování, že v místě se nenachází betonový dílec *ani žádná jiná pevná překážka bránící průjezdu po pozemku p. č. X*, což dokládají i vyjeté koleje vedoucí k pozemku žalobce. Z toho není patrné, zda považoval pozemek p. č. X za veřejně přístupnou účelovou komunikaci, případně v jakém jeho rozsahu (s přihlédnutím k listinám, na které žalobce v odvolání poukázal), zda se na tomto pozemku nacházel val zeminy, zda lze val zeminy a neprojezdnou vodovodní šachtu považovat za pevné překážky ve smyslu § 29 zákona o pozemních komunikacích, jakou úvahou byl v tomto ohledu veden, ani jak se vypořádal s námitkou žalobce, že tyto překážky brání užití účelové komunikace, například pokud jde o příjezd vozidel integrovaného záchranného systému. V případě jiných namítaných překážek přitom není patrné, že by došlo k jejich odstranění v průběhu správního řízení, aby mohl být dán objektivní důvod pro zastavení řízení [ať již podle § 66 odst. 2 nebo § 66 odst. 1 písm. g) správního řádu] a aplikaci § 90 odst. 4 správního řádu (přiměřeně srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 8. 2013, č. j. 8 As 76/2012-35). Aplikací § 90 odst. 4 správního řádu se nelze vyhnout povinnosti věcně se vypořádat s argumenty a námitkami žalobce. Pokud měl žalovaný za to, že jiné namítané překážky nepředstavují pevnou překážku ve smyslu § 29 zákona o pozemních komunikacích, například proto, že pozemek p. č. X není (v celém svém rozsahu) veřejnou účelovou komunikací nebo proto, že sporné předměty nelze označit za nepovolenou pevnou překážku, nejde o skutečnost odůvodňující zastavení řízení a tedy postup dle § 90 odst. 4 správního řádu, ale nenařízení odstranění překážky. Bylo proto nezbytné, aby se žalovaný vypořádal se všemi námitkami žalobce a věcně o odvolání rozhodl. Soudu ve správním soudnictví nepřísluší, aby věcně posouzení prováděl jako první. Jak bylo výše uvedeno, nedostatek odůvodnění nelze zhojit ve vyjádření žalovaného či osob zúčastněných na řízení.

49. Lze dodat, že žalovaný přes závěry svého prvního rozhodnutí ze dne 5. 3. 2019, v němž konstatoval, že není zřejmé, jak bylo řízení zahájeno, přezkoumatelně nevysvětlil, zda silniční správní úřad rozhodl prvoinstančním rozhodnutím v řízení o žádosti žalobce, nebo v řízení zahájeném z moci úřední, co přesně bylo jeho předmětem, případně proč dle obsahu nebylo na místě posoudit žádné z podání žalobce jako žádost, kterou bylo zahájeno řízení o odstranění pevné překážky. Silniční správní úřad přitom po zrušení prvního rozhodnutí oznámil zahájení nového projednání ve věci žádosti, přičemž výrok prvoinstančního rozhodnutí bez bližšího odůvodnění formuloval tak, jak by odpovídalo řízení z moci úřední dle právního názoru vysloveného ve zrušujícím rozhodnutí žalovaného ze dne 5. 3. 2019. Z odvolání žalobce vyplývá, že prvoinstanční rozhodnutí chápal jako negativní rozhodnutí o své žádosti. Závěr o tom, že odpadl důvod, pro který bylo řízení vedeno, by nasvědčoval, že žalovaný mířil na důvod zastavení řízení zahájeno z moci úřední dle § 66 odst. 2 správního řádu, nicméně není patrné, jakou úvahou k tomuto závěru dospěl. Soud připomíná, že jestliže se na silniční správní úřad obrátí s podáním týkajícím se nepovoleného umístění pevné překážky některý z uživatelů pozemní komunikace, jehož nemovitost tato pozemní komunikace dopravně obsluhuje, je takovým podáním zahájeno řízení o žádosti podle § 44 správního řádu (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 11. 2007, č. j. 6 Ans 2/2007-128, č. 1486/2008 Sb. NSS). Bylo na správních orgánech, aby posoudily podání žalobce dle jejich obsahu a případně žalobce vyzvaly k jejich doplnění či upřesnění (např. v případě pochybností, zda se mělo jednat o žádost o odstranění tvrzené pevné překážky dle § 29 zákona o pozemních komunikacích, nebo o podnět ve smyslu § 42 správního řádu k uplatnění státního dozoru dle § 41 zákona o pozemních komunikacích z důvodu tvrzeného znemožnění obecného užívání veřejně přístupné účelové komunikace ve smyslu § 19 zákona o pozemních komunikacích jiným způsobem než umístěním pevné překážky).
50. Soud pak na okraj pouze v obecné rovině připomíná, že stavební a silniční správní úřad hájí odlišné zájmy. Skutečnost, že stavba byla povolena stavebním úřadem a zkolaudována, sama o sobě nevylučuje postup silničního stavebního úřadu dle § 29 zákona o pozemních komunikacích (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 10. 4. 2013, č. j. 1 As 3/2013-191). K argumentaci žalobce pak soud upozorňuje, že o tom, zda se na určitém pozemku nachází účelová komunikace, nerozhoduje, jak je pozemek zapsán v katastru nemovitostí (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 11. 2007, č. j. 6 Ans 2/2007-128, č. 1486/2008 Sb. NSS), ale zda splňuje veškeré znaky veřejně přístupné účelové komunikace.

Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

51. Soud s ohledem na výše uvedené napadené rozhodnutí podle § 76 odst. 1 písm. a) a c) s. ř. s. zrušil pro nepřezkoumatelnost spočívající v nedostatku důvodů a podstatné porušení ustanovení o řízení před správním orgánem a podle § 78 odst. 4 s. ř. s. vyslovil, že se věc vrací žalovanému k dalšímu řízení. Vysloveným závazným právním názorem je žalovaný v dalším řízení vázán (§ 78 odst. 5 s. ř. s.). V dalším řízení bude úkolem žalovaného, aby se zabýval všemi namítanými překážkami na pozemku p. č. X, jež dle žalobce brání užívání veřejně přístupné komunikace (mj. přístupu vozidel integrovaného záchranného systému), která se dle žalobce nachází i na tomto pozemku. Náležitě posoudí a odůvodní, zda a kde se na pozemcích p. č. X a X nachází veřejně přístupná účelová komunikace a zda jde o pevné překážky ve smyslu § 29 zákona o silničním provozu.

52. Soud vycházel z údajů obsažených ve správním spisu, jehož obsah není předmětem dokazování (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 1. 2009, č. j. 9 Afs 8/2008-117, č. 2383/2011 Sb. NSS). Soud s ohledem na důvody zrušení napadeného rozhodnutí pro nadbytečnost neprovedl navržené důkazy výsledkem žalobce, spisem Městského soudu v Praze sp. zn. 8 A 10/2011, geometrickým plánem a fotografiemi.
53. O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce měl ve věci úspěch, a má proto právo na náhradu nákladů řízení. Náklady řízení zahrnují náhradu zaplaceného soudního poplatku ve výši 3 000 Kč a náklady na zastoupení advokátem, které tvoří odměna za zastoupení a náhrada hotových výdajů. Výše odměny advokáta za zastupování se stanoví v souladu s § 35 odst. 2 s. ř. s. dle vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „advokátní tarif“). Zástupce žalobce provedl v řízení tři úkony právní služby ve smyslu § 11 odst. 1 písm. a) a d) advokátního tarifu, a to převzetí zastoupení, sepsal žaloby a sepsal repliky. Odměna za jeden úkon právní služby činí dle § 9 odst. 4 písm. d) ve spojení s § 7 bodem 5 advokátního tarifu 3 100 Kč, celková výše odměny tedy činí 9 300 Kč. Vedle odměny přísluší zástupci žalobce náhrada hotových výdajů v paušální výši 300 Kč za každý z úkonů právní služby dle § 13 odst. 1 a 4 advokátního tarifu, celkem tedy 900 Kč. Zástupce žalobce nedoložil, že by byl plátcem daně z přidané hodnoty. Žalobci tak náleží na náhradě nákladů řízení částka 13 200 Kč. Náhradu nákladů řízení je žalovaný povinen uhradit podle § 149 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů, užitého na základě § 64 s. ř. s., k rukám zástupce žalobce, a to ve lhůtě 30 dnů od právní moci rozsudku (§ 54 odst. 7 s. ř. s.).
54. Třetím výrokem soud rozhodl podle § 60 odst. 5 s. ř. s. tak, že osoby zúčastněné na řízení nemají právo na náhradu nákladů řízení, neboť jim soud neuložil žádnou povinnost, s jejímž plněním by jim mohly náklady vzniknout.

Poučení :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 31. srpna 2021

Mgr. Lenka Oulíková, v. r.
předsedkyně senátu